

der skal lægges til Grund for den ny Valgkredsfordeling, hvis Grundlovsforandringen gaar igennem; men hvis man ikke skal vente paa disse Resultater, vil denne Forhandling ikke blive saa overordentlig værdifuld. Jeg hørte godt, at det ærede Medlem for Assens anførte noget lignende, at vi i det Udvalg, der skal nedsættes, kom til at drøfte denne Sag nærmere, og det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) slog ogsaa noget derpaa. Jeg vil dertil sige, at jeg kan ikke have noget derimod, men jeg vil kun samtidig tilføje: lad nu ikke Tiden blive spildt dermed! Jeg har naturligvis heller ikke noget imod, at der bliver nedsat et Udvalg i en saa vigtig Sag, men jeg vil dog tilføje, at dette Udvalg maa kunne arbejde meget hurtigt, thi Sagen er i sig selv saa let overskuelig, hele Forslaget bestaar kun af 6 Ord, Sagen er saa let at overse, saa jeg vil meget anbefale, at Udvalget kommer til at arbejde overordentlig hurtigt, saa at Sagen snart kan komme op i det andet Ting. Jeg vilde nødigt i disse forskellige Antydninger af, at vi skulle give os til at overveje Valgkredsinddelingen i Detailler og have indenrigsministerielle Meddelelser osv., se et Vidnesbyrd om en Tendens til at trække Sagen i Langdrag. Hvorfor jeg lægger Vægt paa, at vi hurtigt blive færdige fra Folketingets Side, saaledes at Sagen kan komme til Landstinget, er blandt andet, fordi jeg vilde finde det overordentlig heldigt, om vi ved Jule- eller Nytaarstid kunde vide, om Sagen kunde føres igennem eller havde gode Udsigter til at føres igennem eller til at strande. Det, ville ærede Medlemmer kunne forstaa, kunde have meget stor Betydning, om vi allerede paa det Tidspunkt kunde være saa vidt, at Konseilspræsidenten maatte tage sit Standpunkt til det Skridt, der vilde blive Konsekvensen af Sagens Gennemførelse, nemlig Rigsdagens Opløsning, Landstingets Opløsning, de kongevalgte indbefattede. Det vilde have stor Betydning, om vi allerede ved Nytaarstid kunde faa at vide, om der kom noget ud af Sagen, eller om det viste sig umuligt for Ministeriet at fremkalde det, som man fremkaldte ved Skattelovene og Kirkelovene, en samstemmig Beslutning mellem de to ministerielle Flertal i de to Ting. Det fandt Sted ved Skattelovene og ved Kirkelovene, men hvis det viser sig umuligt for Regeringen i denne Sag af Mangel paa Evne eller af Mangel paa Villie at gennemføre en saadan enstemmig Beslutning, saa vilde der endnu være Mulighed for at gaa den Vej, som vi So-

cialdemokrater principielt anbefale og anbefalede i Foraaret, nemlig at gaa Grundlovsopfyldelsens Vej. Det vilde da være konstateret, at den af Konseilspræsidenten anviste Vej ikke var farbar i Øjeblikket og vel ikke for lange Tider, og man maatte saa antage, at der baade i Befolkningen og i Rigsdagen paa mange Hold vilde opstaa en stærk Stemning for at gaa til Grundlovens Opfyldelse, og det vilde med et lidt forceret Arbejde være muligt paa Grundlag af Folketællingen den 1. Februar i Februar—Marts Maaneder at gennemføre en ny Valgkredsordning i Overensstemmelse med Grundlovens Bud. Af den Grund og af flere andre Grunde lægger jeg megen Vægt paa, at denne Sag fremmes hurtigt, og jeg vil, og mange ville i ethvert Forsøg paa at trække Sagen ud, paa at forsinke dens Gang i dette og i det andet Ting, i ethvert Forsøg, der aabenbart tyder i Retning af, at den først kan komme til at foreligge til Afgørelse i de sidste Dage af Marts, se et Vidnesbyrd om en mindre god Villie i denne Sag og, jeg tror, med Rette.

Til det ærede Medlem for Assens (Berntsen) vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Jeg tror, at adskillige ville være enige med mig i, at de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Holbæk (Føgtmann), fra mig, og jeg kan ogsaa sige til en vis Grad fra det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) — skønt hans Tale var lidt kølig, syntes jeg — gjorde Indtryk af, at vi ville støtte Regeringen for at faa noget ud af denne Sag, hvor det jo gælder om at naa det Maal: lige Valgret for alle Vælgere. I hvert Tilfælde var det min Hensigt at fremkalde dette Indtryk med *mine* Udtalelser, idet jeg ganske vist kritiserede Formerne, men dog mener, at Formerne, Detaillerne ere underordnede for dette at naa et Resultat: at fastslaa alle Vælgeres Lighed. Men medens der var Stemning fra disse Taleres Side, forekommer det mig, at de Taler, der bleve holdte fra det ærede Medlem for Assens og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), nærmest gik ud paa at taarne endnu flere Vanskeligheder op for denne Sags Løsning. Jeg vil for mit Vedkommende gerne være med til at formindske Vanskelighederne. Det ærede Medlem for Assens søgte at forøge dem. Han gjorde det blandt andet ved ikke at ville gaa med til, at Folketingsmændenes Antal skal være 132, men vilde blive staaende ved 120. Det er jo en aabenbar Forøgelse af Vanskelig-